

USNESENÍ

Krajský soud v Brně projednal ve veřejném zasedání konaném v Brně dne 25. dubna 2024 **odvolání obžalovaného M.B.M.**, narozeného XXXXX, trvale bytem XXXXX, proti rozsudku Okresního soudu ve Vyškově ze dne 8. února 2024, č. j. 2 T 112/2023–251, a rozhodl

takto:

Podle § 256 trestního řádu se odvolání **zamítá**.

Odůvodnění:

- Napadeným rozsudkem byl obžalovaný M.B.M. uznán vinným přečinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 2, 3 trestního zákoníku, jehož se dle skutkových zjištění soudu I. stupně dopustil tím způsobem, že
 - dne 15. 12. 2022 v době od 15:44 do 15:54 hodin ve Vyškově na ulici XXXXX v prodejně Albert Hypermarket č. XXXXX, v oddělení drogistického zboží, vložil do svého batohu 2 ks Nivea Men Bag Sensitive v hodnotě 374 Kč za kus, 2 ks David Beckham Classic Spray Deo v hodnotě 209 Kč za kus, 1ks David Beckham Bold Instinct Spray Deo v hodnotě 209 Kč, 1 ks sprej a sprchový gel David Beckham Classic v hodnotě 209 Kč, 1 ks balzám na vlasy Gliss Aqua Revive v hodnotě 219 Kč, které pronesl bez zaplacení z prodejní plochy přes vstupní turniket v době, kdy tento samočinně otevřel právě přicházejícím zákazníkům, kde byl zadržen ostrahou prodejny, batoh odložil s nepoškozeným zbožím na zem a v nestřeženém okamžiku z prodejny utekl hlavním vchodem, čímž způsobil společnosti Albert Česká republika, spol. s r.o., IČ 44012373, se sídlem Radlická č. 117, 158 00 Praha 5 - Nové Butovice, škodu odcizením v celkové výši 1.803 Kč,
 - dne 3. 1. 2023 v době od 03:00 do 03:51 hodin ve Vyškově na XXXXX po rozbití skleněné výplně betonovou dlažební kostkou při bližze nezjištěné výši škody a následném otevření poškozeného okna vnikl do prodejny starožitnictví, kde rozbil vázu, zrcátko a misku, se škodou v přibližné výši 1.000 Kč, ve starožitnictví se dále volně pohyboval a odcizil zde vystavené zboží ze zlata, a to křížek, náhrdelník s přívěskem, prsten s růžovým diamantem, 3 páry zlatých náušnic, náušnice s růžovým diamantem, 10 ks řetízku ze žlutého a červeného zlata, 2 ks řetízku s přívěskem srdce, prsten s modrým diamantem, zásnubní prsten, prsten s růžovým diamantem, prsten z bílého zlata, 2 ks prstenů, přívěsek ve tvaru R, prsten s fialovým diamantem, propletený náramek a propletený řetízek, brož, prsten s oranžovým diamantem, prsten s růžovým srdcem, náhrdelník s přívěskem, přívěsek s kamejí, prsten s iniciály LV, safírový náhrdelník s brilianty, 3

ks zlatých náramků (z toho jeden diamantový a jeden smaragdový), brož s granátem (umístěna v pokladně), vše v celkové hodnotě 202.420 Kč a další blíže nespecifikované stříbrné předměty v hodnotě nejméně 500 Kč a blíže nespecifikované náramkové hodinky v přibližné hodnotě 4.000 Kč, dále vypáčil pokladnu, ze které odcizil finanční hotovost 4.920 Kč,

čímž způsobil společnosti VIP Investice, spol. s r.o., IČ 27716643, se sídlem Vyšehradská 1349/2, 128 00 Praha 2, škodu odcizením ve výši nejméně 207.840 Kč a škodu poškozením nižší 10.000 Kč,

a uvedených jednání se dopustil, ačkoliv byl rozsudkem Okresního soudu ve Vyškově ze dne 27. 7. 2021 č. j. 1 T 48/2021-360, který nabyl právní moci dne 21. 10. 2021, odsouzen za přečin krádež podle § 205 odst. 1 písm. a), b) odst. 2 trestního zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství, k trestu odnětí svobody v trvání 18 měsíců nepodmíněně, který vykonal dne 7. 7. 2022 a rozsudkem Okresního soudu ve Vyškově ze dne 14. 10. 2022 č. j. 1 T 93/2022-58, který nabyl právní moci dne 3. 12. 2022, odsouzen za přečin krádež podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku, k trestu odnětí svobody v trvání 12 měsíců nepodmíněně.

Dále obžalovaný M.B.M. byl uznán vinným přečinem legalizace výnosu z trestné činnosti podle § 216 odst. 2 trestního zákoníku, jehož se dle skutkových zjištění dopustil společně s obžalovanou A. Š., ohledně níž rozsudek nabyt právní moci, tím způsobem, že

obžalování M.B.M. a A. Š.

3. poté, co M.B.M. odcizil zlaté šperky a další věci v hodnotě nejméně 202.920 Kč ze starozitnictví ve Vyškově na XXXXX č. XXXXX, odjeli do Brna, kde ve snaze získat finanční prostředky zatajením původu těchto věcí zastavili či prodali odcizené šperky do různých zastaváren, ve kterých M.B.M. předkládal občanský průkaz vystavený na jméno M.H., nar. XXXXX, kdy takto zastavil dne 4. 1. 2023 (do 5. 1. 2023) v Zastavárně XXXXX Brno, na zástavní smlouvu č. XXXXX A až G: zlatý řetízek o hmotnosti 15,15 g za částku 11.968 Kč, zlatý řetízek o hmotnosti 6,34 g za částku 5.079 Kč, zlatý náhrdelník o hmotnosti 5,65 g za částku 4.463 Kč, zlaté dámské náušnice o hmotnosti 4,25 g za částku 3.199 Kč, zlaté dámské náušnice o hmotnosti 0,90 g za částku 711 Kč, zlaté dětské náušnice o hmotnosti 1,94 g za částku 1.374 Kč a zlatý přívěsek o hmotnosti 0,42 g za částku 316 Kč, celkem za částku 27.120 Kč, a část odcizených šperků předal A.Š., která takto s vědomím, že se jedná o odcizené věci, na svůj občanský průkaz zastavila dne 3. 1. 2023 (do 4. 1. 2023) v Zastavárně XXXXX, na zástavní smlouvu č. XXXXX: zlatý dámský prsten o hmotnosti 1,73 g za částku 1.499 Kč, zlaté dámské náušnice o hmotnosti 1,36 g za částku 1.074 Kč a zlatou brož o hmotnosti 3,60 g za částku 2.844 Kč, celkem za částku 5.417 Kč a dne 4. 1. 2023 (do 5. 1. 2023) na zástavní smlouvu č. 3L23*00150 D: zlatý přívěsek o hmotnosti 1,71 g za částku 402 Kč, zlatý dámský prsten o hmotnosti 2,48 g za částku 1.911 Kč, zlatý dámský prsten o hmotnosti 4,33 g za částku 3.381 Kč, zlatý dámský prsten o hmotnosti 2,46 g za částku 1.943 Kč, zlatý dámský prsten o hmotnosti 2,79 g za částku 1.809 Kč, zlatý dámský prsten o hmotnosti 1,60 g za částku 1.256 Kč, zlatý dámský prsten o hmotnosti 1,59 g za částku 1.216 Kč, zlatý dámský prsten o hmotnosti 3,82 g za částku 2.227 Kč, zlatý řetízek o hmotnosti 6,74 g za částku 5.324 Kč, zlatý dámský prsten o hmotnosti 2,62 g za částku 2.069 Kč a zlatý náhrdelník o hmotnosti 2,73 g za částku 1.832 Kč, celkem za částku 23.370 Kč, přičemž zastavené šperky již ze zástavy nevyzvedli a ponechali je zde k uspokojení vzniklého dluhu z výtěžku prodeje zástavy a takto získané finanční prostředky společně užili pro své potřeby.

Za to obžalovaný byl odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody ve výměře 3 let, přičemž pro výkon trestu byl zařazen do věznice s ostrahou.

V rámci adhezního řízení byl obžalovaný zavázán, aby zaplatil poškozené XXXXX, IČ XXXXX, škodu ve výši 207.840 Kč, přičemž se zbytkem nároku na náhradu škody poškozená XXXXX byla odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

2. Rozsudek nenabyl právní moci, neboť proti němuž včas podal odvolání obžalovaný, přičemž toto je zdůvodněno prostřednictvím jeho obhájce. Namítá, že nadále přetrvávají pochybnosti o výši škody způsobené poškozené společností XXXXX o jejím vyčíslení a o konečné výši náhrady této škody. Poukazuje na to, že sice ve věci bylo vypracováno odborné vyjádření k určení hodnoty odcizeného zboží, toto vyjádření však obhajoba považuje za zcela nedostatečné, neboť jediným podkladem byl předmětný soupis zboží ze strany poškozené společnosti bez jakýchkoliv dalších podkladů. Soud I. stupně toto vyčíslení škody převzal a poškozené společnosti přiznal i bez jejího návrhu a bez bližšího rozepsání z titulu náhrady škody na zboží více, než společnost požadovala, a to celkem 207.840 Kč. Z výpovědi spoluobžalovaných však vyplynulo, že prodejem v brněnských zastavárnách si přišli pouze na částku 70.000 Kč, což při určení výše škody nebylo zohledněno. Navíc poškozené společnosti bylo přiznáno více, než co bylo z jejich strany požadováno. Toto považuje obhajoba za podstatnou vadu řízení.
Obhajoba dále považuje trest, který byl obžalovanému uložen za nepřiměřený, neboť má za to, že soud I. stupně nepřihlédl k polehčující okolnosti spočívající v tom, že obžalovaný se dopouštěl trestné činnosti pod vlivem tíživých rodinných poměrů, žil jako bezdomovec a jeho situace byla zoufalá. Poté se poškozený omluvil a svého činu litoval. Domáhá se proto, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil ve výroku o trestu a ve výroku o náhradě škody podle § 258 odst. 1 písm. e), f) trestního řádu, sám rozhodl o nižší výši trestu uloženém obžalovanému a poškozeného odkázal s jeho nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních, případně aby vrátil věc soudu I. stupni k novému projednání a rozhodnutí.
3. V rámci veřejného zasedání obhajoba dotázána výslovně upřesnila, že odvolání obžalovaného nesměruje do výroku o vině, nýbrž směřuje výhradně do výroků o trestu a o náhradě škody. Domáhá se proto, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil ve výroku o trestu a ve výroku o náhradě škody podle § 258 odst. 1 písm. e), f) trestního řádu, sám rozhodl o nižší výši trestu uloženém obžalovanému a poškozeného odkázal s jeho nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních
4. Intervenující státní zástupkyně v rámci veřejného zasedání uvedla, že odvolání nepovažuje za důvodné, škoda byla totiž vyjádřena v odborném vyjádření, trest byl ukládán v polovině trestní sazby, což s ohledem na trestní minulost obžalovaného nelze považovat za trest nepřiměřený a navrhla odvolání jako nedůvodné zamítnout.
5. Krajský soud v Brně jako soud odvolací přezkoumal podle hledisek § 254 odst. 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, přezkoumal též správnost postupu řízení, které jim předcházelo, z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nebyly odvoláním vytýkány, by odvolací soud přihlédl, jen pokud by měly vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání. Na základě tohoto postupu dospěl k závěru, že je nutno rozhodnout tak, jak uvedeno ve výrokové části tohoto usnesení s tím, že současně poznamenává, že neshledal nevytýkané vady, které by měly vliv na správnost výroků napadeného rozsudku.

6. Odvolací soud konstatuje, že odvolání obžalovaného, jak upřesnil obhájce v rámci veřejného zasedání, směřovalo výhradně do výroku o trestu a výroku o náhradě škody.
7. Pokud se týká řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, v tomto nebyly zjištěny takové podstatné vady, jak má na mysli ustanovení § 258 odst. 1 písm. a) trestního řádu, tedy vady spočívající v porušení ustanovení, jimiž se má zabezpečit objasnění věci nebo právo obhajoby.
8. Z hlediska ustálení skutkového stavu je patrné, že soud I. stupně provedl veškeré důkazy potřebné k tomu, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytným pro jeho meritoriální rozhodnutí (§ 2 odst. 5 trestního řádu). V tomto směru soud I. stupně hodnotil provedené důkazy na základě pečlivého uvážení všech okolností případu, a to jednotlivě i v jejich souhrnu (§ 2 odst. 6 trestního řádu). Nevytrhával tedy jednotlivé důkazy z kontextu provedení dokazování, ale přihlížel i ke vzájemným vazbám a souvislostem. Odůvodnění napadeného rozsudku stran zásadních skutkových zjištění odpovídá ustanovení § 125 trestního řádu, kdy soud I. stupně vyložil, které skutečnosti vzal za prokázané, o které důkazy svá skutková zjištění opřel, jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů, v tomto směru lze odkázat na příslušné pasáže odůvodnění napadeného rozsudku. Rozsah dokazování, jež bylo ve věci soudem I. stupně provedeno, je třeba považovat za dostačující k objasnění věci. Soudu I. stupně nelze vytknout, že by neprovedl některý z podstatných důkazů, které by mohly přispět k bližšímu objasnění věci, případně, že by důkazy nehodnotil řádně a důsledně. Soud I. stupně logicky a přesvědčivě odůvodnil své rozhodnutí, vysvětlil postupy, které jej vedly k prezentovaným závěrům, zabýval se i obsahem jednotlivých důkazů. Za těchto okolností odvolací soud neshledal důvodným odvolání obžalovaného směřující právě do hodnocení důkazů, jak vyplývá z textu písemného podání odvolání, a s ohledem na to musel odvolací soud rovněž respektovat ustanovení § 263 odst. 7 trestního řádu, dle kterého odvolací soud je vázán hodnocením důkazů provedeným soudem I. stupně. Proto odvolací soud odkazuje na jednotlivé pasáže odůvodnění napadeného rozsudku vztahující se k důkazní situaci.
9. Pokud se týká námitek, které obžalovaný uplatnil v rámci podaného odvolání, je třeba konstatovat, že ve vztahu k výši škody obžalovaný v podstatě opakuje obhajobu, kterou uplatnil před soudem I. stupně a která se vztahuje k tomu, že škoda, kterou soud I. stupně stanovil, nebyla stanovena správně. V této souvislosti nutno poukázat na to, že se jedná o opakovanou námitku, tedy námitku, kterou obžalovaný uplatnil již před soudem I. stupně a s níž se soud I. stupně zcela podrobně vypořádal pod bodem 8 odůvodnění napadeného rozsudku. S tímto odůvodněním odvolací soud se zcela ztotožnil, kdy navíc podotýká, že výše škody je součástí výroku o vině, který však podaným odvoláním výslovně napaden nebyl. Nad rámec výše uvedeného nutno poukázat na to, že odborné vyjádření zpracovala osoba zcela k tomu fundovaná, a to znalec pro obor drahé kovy a kameny, ekonomika, ceny a odhady zlatnických výrobků, přičemž tento měl k dispozici nejen vyčíslení škody tak, jak je učinil poškozený, a popis šperků, ale i listiny ze zastavárny a fotodokumentaci poškozeného, která byla do spisu doložena. Této námitce obžalovaného tudíž odvolací soud přisvědčit nemohl.
10. Odvolací soud tak konstatuje, že výrok o vině je správným a zákonným a správnou je i kvalifikace jednání obžalovaného ve vztahu k skutkům pod body 1 a 2 výroku napadeného rozsudku, když lze souhlasit s tím, že obžalovaný svým jednáním popsaným v tomto výroku jak po stránce objektivní, tak po stránce subjektivní naplnil veškeré zákonné znaky skutkové podstaty přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 2, 3 trestního zákoníku, zcela namísto je konstatování soudu I. stupně, že obžalovaný se toho jednání dopustil v úmyslu přímém. Co se týče výroku pod bodem 3, tak i zde výrok je zcela správný, zákonný, správnou je i použitá kvalifikace jako přečin legalizace výnosu z trestné činnosti podle § 216 odst. 2 trestního zákoníku, neboť jednání obžalovaného vykazuje

veškeré zákonné znaky i tohoto přečinu, a i v tomto případě se jedná o přímý úmysl ze strany obžalovaného.

11. Pochybení neshledal odvolací soud ani ve výroku o uloženém trestu. Předně nutno konstatovat, že soud I. stupně při úvahách o druhu a výši trestu striktně se řídil ustanovením § 39 trestního zákoníku a nepochybil, když obžalovanému uložil trest úhrnný, neboť obžalovaný svým jednáním spáchal 2 trestné činy. Obžalovaný byl ohrožen trestem odnětí svobody ve výměře 1 rok až 5 let. Soud I. stupně přihlédl k osobě obžalovaného, který sám uvedl, že nikdy v minulosti nepracoval, žil převážně na ulici, před spácháním projednávané trestné činnosti byl sankčně vyřazen z evidence uchazečů o zaměstnání. Soud I. stupně zjistil, že v místě bydliště obžalovaný není hodnocen kladně, byl opakovaně sankcionován pro spáchání přestupků, z opisu rejstříku trestů vyplývá, že obžalovaný již 22x stál před soudem, kdy byl odsouzen pro zejména majetkovou trestnou činnost. V posledních 10 letech obžalovaný vykonal tresty a byl odsouzen 8x pro výlučně majetkovou trestnou činnost. Je tedy zřejmé, že obžalovaný má výrazné sklony k páčání trestné činnosti, což považoval nalézací soud za výraznou okolnost přitěžující. Jako k další okolnosti přitěžující přihlédl soud I. stupně ke skutečnosti, že obžalovaný svým jednáním spáchal více trestných činů. Obžalovaný k trestné činnosti se doznal, projevil alespoň formálně lítost, neboť poškozenému zaslal omluvný dopis. Správně toto soud I. stupně považoval za okolnost výrazně polehčující.

Odvolací soud nemohl přisvědčit námitce obhajoby, že by obžalovaný se dopouštěl trestné činnosti pod vlivem tíživých osobních a rodinných poměrů. Je pravdou, že obžalovaný žil jako bezdomovec na ulici, ovšem zavinil si to sám, dle vlastního vyjádření nikdy nepracoval, sankčně byl vyřazen z evidence úřadu práce, evidentně nemá zájem o řádný život, o zajištění řádného zaměstnání a v důsledku toho bydlení, naopak opakovaně páčá trestnou činnost. Značnou část života v dospělosti obžalovaný strávil ve výkonu trestu, což ale na obžalovaného nemělo výchovného účinku a nezabránilo mu v páčání další trestné činnosti. Za těchto okolností odvolací soud konstatuje, že správně soud I. stupně dospěl k závěru, že možnost nápravy obžalovaného je velice omezena, a tudíž na něj nutno působit i v nyní projednávané trestní věci trestem spojeným s přímým výkonem. Za přiměřený trest považuje i odvolací soud trest, jenž obžalovanému byl uložen, a to trest v polovině zákonné trestní sazby, tedy ve výměře 3 let, pro jehož výkon obžalovaný byl zařazen do věznice s ostrahou. Takto uložený trest, včetně jeho výše zcela odpovídá charakteru trestné činnosti, osobě obžalovaného, všem okolnostem případu, okolnostem polehčujícím, přitěžujícím a nutnosti nejen individuální, ale v případě obžalovaného i generální prevence. Soud I. stupně přihlédl k délce trestu, který obžalovaný vykonal, přihlédl i k tomu, že se doznal a uložený trest se z důvodů shora uvedených jeví odvolacímu soudu zcela přiměřeným, nejeví známky nepřiměřenosti tak, jak to má na mysli ustanovení § 258 odst. 1 písm. e) trestního řádu. Výrok o trestu tedy odvolací soud potvrdil jako správný rovněž.

12. Pochybení neshledal odvolací soud ani ve výroku, kterým obžalovaném byla uložena povinnost nahradit poškozenému způsobenou škodu ve výměře 207.840 Kč. Je zřejmé, že v této výši byla ve výroku o vině stanovena škoda, kterou obžalovaný svým jednáním způsobil. Její výše byla bez jakýchkoliv pochyb stanovena odborným vyjádřením znalce z oboru ekonomika, ceny a odhady šperků. Způsobená škoda, co do důvodu vzniku, je v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného, jenž trestnou činnost spáchal a škodu způsobil.

Poškozený, se připojil s nárokem na náhradu škody ve výši 215.328 Kč, tedy v částce vyšší, než je částka vyčíslena odborným vyjádřením. Na toto vyjádření poškozeného, čtené v průběhu hlavního líčení (č.l. 227 verte) nemá vliv to, že poškozený původně v rámci přípravného řízení jiným způsobem specifikoval dílčí částky této škody. Je však zřejmé, že od počátku celkově požadoval náhradu škody ve výši 215.328 Kč a s touto částkou jako s nárokem na náhradu škody se řádně a včas připojil k trestnímu řízení před zahájením dokazování. Celková výše škody, která poškozené Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. Kamila Procházková

společnosti vznikla, byla však stanovena odborným vyjádřením částkou nižší, a to toliko částkou 207.840 Kč. Správně tudíž soud I. stupně zavázal obžalovaného, aby škodu v této výši poškozené společnosti nahradil a vzhledem k tomu, že poškozená společnost se domáhala přiznání částky nad rámec této škody zjištěné odborným vyjádřením, tak správně soud I. stupně poškozenou se zbytkem jejího nároku na náhradu škody odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

13. Vzhledem k tomu, že odvolací soud shledal napadený rozsudek správným a zákonným a odvolací námitky obžalovaného nedůvodnými, tak jeho odvolání zamítl.

Poučení o opravných prostředcích:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1 písm. a), b)cc), § 140 odst. 1 trestního řádu).

Lze však proti němu **podat dovolání** (§ 265a odst. 1,2 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu)

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a), § 265f odst. 1 trestního řádu).
- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu).
- je-li obviněný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obviněného za něho v jeho prospěch dovolání podat též zákonný zástupce i jeho obhájce.

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c trestního řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, **musí být uvedeno** (§ 265f odst. 1 trestního řádu)

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje,
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán,
- čeho se dovolatel domáhá,
- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu,
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a)-l), nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Kdo podal **zcela bezvýmledně dovolání**, je povinen státu nahradit náklady řízení o tomto návrhu, a to paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo spravedlnosti obecně závazným právním předpisem (§ 153 odst. 1 trestního řádu). Paušální částka nákladů v řízení o zcela bezvýmledně podaném dovolání činí **10.000,- Kč** (§ 3a vyhlášky č. 312/1995 Sb.).

Brno 25.04.2024

JUDr. Halina Černá v. r.
předsedkyně senátu